

ด่วนที่สุด

ที่ รง ๐๒๑๐.๑/ ๑๕๓/๕

กระทรวงแรงงาน

ถนนมิตรไมตรี ดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง การให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๔๔ ว่าด้วยการปรึกษาหารือไตรภาคี (มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ) ค.ศ. ๑๙๗๖

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. อนุสัญญาฉบับที่ ๑๔๔ ว่าด้วยการปรึกษาหารือไตรภาคี (มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ) ค.ศ. ๑๙๗๖ ภาษาอังกฤษและภาษาไทย จำนวน ๑ ฉบับ
๒. คำสั่งกระทรวงแรงงาน ที่ ๓๒๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ จำนวน ๑ ฉบับ
๓. สำเนาหนังสือกระทรวงต่างประเทศ ด่วนที่สุด ที่ กต ๑๐๐๒/๙๐๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๑ ฉบับ
๔. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๗/๑๒๖ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๗ จำนวน ๑ ฉบับ
๕. รายละเอียดข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องเสนอพร้อมกับการขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗ ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงแรงงานขอเสนอเรื่อง การให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๔๔ ว่าด้วยการปรึกษาหารือไตรภาคี (มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ) ค.ศ. ๑๙๗๖ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีได้ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๗)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

กระทรวงการต่างประเทศและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความเห็นว่า การให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๔๔ ว่าด้วยการปรึกษาหารือไตรภาคี (มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ) ค.ศ. ๑๙๗๖ มีสาระสำคัญในการกำหนดหน้าที่ให้รัฐสมาชิกต้องปฏิบัติและมีการใช้ถ้อยคำที่มุ่งพันธกรณีภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ จึงเป็นสนธิสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศ และเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญฯ และเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทย กระทรวงแรงงาน ในฐานะส่วนราชการเจ้าของเรื่อง จึงควรเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบตามนัยมาตรา ๔ (๗) ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

กระทรวงแรงงานมีกำหนดการเดินทางไปยื่นสัตยาบันสารต่อผู้เก็บรักษอนุสัญญา (ผู้อำนวยการใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ) ในระหว่างการประชุมใหญ่ประจำปีองค์การแรงงานระหว่างประเทศ สมัยที่ ๑๑๒ ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๗ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส จึงมีความจำเป็นที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบภายในวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๗

๓. สาระสำคัญ ...

๓. สาระสำคัญ

๓.๑ อนุสัญญาฉบับที่ ๑๔๔ กำหนดให้รัฐสมาชิกที่ให้สัตยาบันแล้ว ต้องจัดการ
ปรึกษาหารือไตรภาคีในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ
โดยจัดตั้งหรือดำรงไว้ซึ่งกลไกและกระบวนการที่จะรับประกันประสิทธิภาพในการปรึกษาหารือในประเทศ
ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour
Organization: ILO) ซึ่งประเด็นที่จะต้องมีการปรึกษาหารือ ได้แก่ (๑) คำตอบของรัฐบาลเกี่ยวกับประเด็น
ที่บรรจุในระเบียบวาระการประชุมใหญ่ประจำปี (๒) การเสนออนุสัญญาและข้อเสนอฉบับใหม่ต่อรัฐสภา
เพื่อทราบ (๓) รายงานเกี่ยวกับอนุสัญญาที่ให้สัตยาบันแล้วตามธรรมนูญมาตรา ๒๒ (๔) รายงานเกี่ยวกับ
อนุสัญญาที่ยังไม่ได้ให้สัตยาบันและข้อเสนอตามธรรมนูญมาตรา ๑๙ และ (๕) การเสนอเพื่อเพิกถอน
การให้สัตยาบันอนุสัญญา โดยการปรึกษาหารือจำเป็นต้องมีส่วนผู้แทนฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างเท่าเทียมกัน
และต้องได้รับการคัดเลือกอย่างอิสระโดยองค์กรผู้แทนทั้งสองฝ่าย รวมถึงกำหนดให้มีการปรึกษาหารือไตรภาคี
ตามรอบระยะเวลาที่เหมาะสมตามที่ตกลงกันไว้ ไม่น้อยกว่าปีละ ๑ ครั้ง และต้องจัดทำรายงานประจำปี
เกี่ยวกับการปรึกษาหารือ ทั้งนี้ รัฐบาลจะต้องจัดหาเงินทุนเพื่อการฝึกอบรมที่จำเป็นของผู้มีส่วนร่วม
ในการปรึกษาหารือด้วย รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

๓.๒ อนุสัญญาดังกล่าวมีความยืดหยุ่นให้ประเทศสมาชิกสามารถกำหนดรูปแบบ
และลักษณะของการปรึกษาหารือได้ตามที่เห็นว่าเหมาะสมกับประเทศของตน โดยการปรึกษาหารือกับผู้แทน
ฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างภายในประเทศ ทั้งนี้ หากรัฐบาลเลือกใช้การปรึกษาหารือโดยการส่งหนังสือขอรับ
ความคิดเห็น จะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายจ้างและลูกจ้างว่าเป็นวิธีปรึกษาหารือที่เหมาะสมและเพียงพอ

๓.๓ ปัจจุบันมีรัฐสมาชิกองค์การแรงงานระหว่างประเทศที่ให้สัตยาบันอนุสัญญา
ฉบับที่ ๑๔๔ แล้ว จำนวน ๑๕๗ ประเทศ จาก ๑๘๗ ประเทศ ซึ่งเป็นประเทศอาเซียน จำนวน ๖ ประเทศ
ได้แก่ อินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และเวียดนาม

๓.๔ กระทรวงแรงงานได้มีคำสั่งกระทรวงแรงงาน ที่ ๓๒๘/๒๕๖๗ ลงวันที่
๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาการขับเคลื่อนการให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การแรงงาน
ระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๔๔ ว่าด้วยการปรึกษาหารือไตรภาคี (มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ)
ค.ศ. ๑๙๗๖ ซึ่งมีปลัดกระทรวงแรงงานเป็นประธาน และมีผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ร่วมเป็นองค์ประกอบ
ดังนี้ ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทุกกรมในสังกัดกระทรวงแรงงาน สำนักงานประกันสังคม
กระทรวงการต่างประเทศ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนองค์การนายจ้าง และองค์การลูกจ้าง
จำนวนฝ่ายละ ๙ คน รวม ๑๘ องค์กร รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

๓.๕ ที่ประชุมคณะทำงานพิจารณาการขับเคลื่อนการให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การ
แรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ ๑๔๔ ว่าด้วยการปรึกษาหารือไตรภาคี (มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ)
ค.ศ. ๑๙๗๖ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๗ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
ผู้แทนนายจ้าง ผู้แทนลูกจ้าง และผู้แทนองค์การแรงงานระหว่างประเทศ มีมติเห็นชอบการให้สัตยาบัน
อนุสัญญาฉบับที่ ๑๔๔ และให้กระทรวงแรงงานจัดตั้งคณะกรรมการไตรภาคีเพื่อการปรึกษาหารือ
ตามอนุสัญญา

๓.๖ พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาฉบับที่ ๑๔๔ ได้แก่ การประชุมปรึกษาหารือ การจัดทำหนังสือขอรับความคิดเห็น และการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศให้กับไตรภาคี ซึ่งประกอบด้วย รัฐบาล นายจ้างและลูกจ้าง เป็นภารกิจปกติที่กระทรวงแรงงานดำเนินการอยู่แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องมีการตรากฎหมายใหม่ หรือปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่ และไม่ได้มีผลกระทบต่อความมั่นคง ทางเศรษฐกิจ สังคม การค้า หรือการลงทุนอย่างกว้างขวาง รวมถึงไม่ก่อให้เกิดภาระต่องบประมาณ และการคลังเพิ่มเติม และสามารถรองรับงบประมาณสนับสนุนจากองค์การแรงงานระหว่างประเทศได้ เนื่องจากเป็นกิจกรรมภายใต้แผนงานระดับชาติว่าด้วยงานที่มีคุณค่าของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ทั้งนี้ การให้สัตยาบันจะเริ่มมีผลบังคับใช้ ๑ ปี หลังการยื่นสัตยาบันสาร

๔. ประโยชน์และผลกระทบ

๔.๑ อนุสัญญาฉบับที่ ๑๔๔ เป็นอนุสัญญาธรรมาภิบาล (Governance Convention) ๑ ใน ๔ ฉบับ ที่ถือว่ามีความสำคัญรองจากอนุสัญญาหลัก (Core Convention) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่ ๑๔๔ จะเป็นอนุสัญญา ฉบับที่ ๒๐ ที่รัฐบาลไทยให้สัตยาบัน ภายหลังจากให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่ ๑๘๘ ว่าด้วยการทำงานในภาคประมง ค.ศ. ๒๐๐๗ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และเป็นอนุสัญญาธรรมาภิบาล ฉบับที่ ๒ ที่ประเทศไทยให้สัตยาบัน ภายหลังจากให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่ ๑๒๒ ว่าด้วยนโยบายการมีงานทำ ค.ศ. ๑๙๖๔ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๒

๔.๒ กระบวนการปรึกษาหารือไตรภาคีที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศภายใต้อนุสัญญาฉบับที่ ๑๔๔ ถือเป็นกลไกสำคัญที่จะส่งเสริมการเจรจาทางสังคมในระดับประเทศ และการมีส่วนร่วมของผู้แทนฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง ในกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยประเด็นด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย

๕. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา หรือการสูญเสียรายได้ ไม่มี

๖. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๖.๑ กระทรวงการต่างประเทศได้พิจารณาการให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่ ๑๔๔ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ โดยมีความเห็น ดังนี้

๖.๑.๑ ไม่มีข้อขัดข้องต่อการให้สัตยาบันอนุสัญญาฯ หากกระทรวงแรงงาน ในฐานะส่วนราชการเจ้าของเรื่อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณาแล้วเห็นว่า มีความเหมาะสม สอดคล้อง กับนโยบายและผลประโยชน์ของไทย สามารถปฏิบัติได้ภายใต้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ และ ข้อบังคับที่มีอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนเป็นไปตามพันธกรณีของไทยภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการนี้ไว้แล้ว

๖.๑.๒ อนุสัญญาฯ มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดพันธกรณีให้รัฐภาคีจัดตั้งกลไก การปรึกษาหารือไตรภาคีที่มีประสิทธิภาพ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ และประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์การแรงงานระหว่างประเทศ โดยที่อนุสัญญาฯ มีถ้อยคำและบริบทที่มุ่ง จะก่อให้เกิดพันธกรณีภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ จึงเป็นสนธิสัญญาตามกฎหมายระหว่าง ประเทศ และเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญ

๖.๑.๓ หากกระทรวงแรงงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถปฏิบัติตาม พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาฯ ได้โดยไม่ต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามอนุสัญญาฯ ดังกล่าว อนุสัญญาฯ ก็ไม่เข้าข่ายเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสองของรัฐธรรมนูญฯ ที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ก่อนการแสดงเจตนาให้มีผลผูกพัน อย่างไรก็ตาม หากกระทรวงแรงงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้วเห็นว่า ไทยต้องออกพระราชบัญญัติหรือแก้ไขพระราชบัญญัติที่มีอยู่เพื่อให้การเป็นไปตามอนุสัญญาฯ การให้สัตยาบัน อนุสัญญาฯ ก็จะเข้าข่ายเป็นการจัดทำหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสองของรัฐธรรมนูญฯ ซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ก่อนการแสดงเจตนาให้มีผลผูกพัน โดยกระทรวงแรงงานจะต้องเสนอร่างกฎหมาย เพื่อรองรับพันธกรณีตามทีอนุสัญญาฯ กำหนดให้รัฐสภาพิจารณาในคราวเดียวกันด้วย

๖.๑.๔ โดยที่อนุสัญญาฯ เป็นสนธิสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศ การยื่น สัตยาบันสารต่อผู้เก็บรักษอนุสัญญาฯ ถือเป็นการแสดงเจตนายินยอมที่จะผูกพัน (consent to be bound) ตามพันธกรณีที่กำหนดไว้ภายใต้อนุสัญญาฯ เพื่อให้อนุสัญญาฯ มีผลใช้บังคับกับรัฐบาลไทยต่อไป ดังนั้น ก่อนการยื่นสัตยาบันสารดังกล่าวจึงต้องได้รับความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีต่อการแสดงเจตนาเข้าผูกพัน อนุสัญญาฯ เพื่อให้อนุสัญญาดังกล่าวมีผลใช้บังคับกับรัฐบาลไทย

๖.๑.๕ เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบต่อการให้สัตยาบันอนุสัญญาฯ แล้ว กระทรวง แรงงานสามารถแจ้งกระทรวงการต่างประเทศเพื่อดำเนินการจัดทำสัตยาบันสารสำหรับอนุสัญญาฯ เพื่อยื่นต่อ ผู้อำนวยการใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ในฐานะผู้เก็บรักษอนุสัญญาฯ ต่อไป

๖.๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาการให้สัตยาบันอนุสัญญาดังฉบับที่ ๑๔๔ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔ มีความเห็นดังนี้.

๖.๒.๑ อนุสัญญาฯ มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้รัฐสมาชิกที่ให้สัตยาบัน อนุสัญญาฯ ดำเนินกระบวนการปรึกษาหารือระหว่างตัวแทนของรัฐบาล ตัวแทนของนายจ้าง และตัวแทน ของลูกจ้าง ในประเด็นที่เกี่ยวกับมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ โดยมี การกำหนดหน้าที่ให้รัฐสมาชิกต้องปฏิบัติและมีการใช้ถ้อยคำที่มุ่งหมายให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างกัน ตามกฎหมายระหว่างประเทศ กรณีจึงเข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญฯ โดยหากกระทรวงแรงงานได้ยืนยันได้ว่าการดำเนินการตามอนุสัญญาฯ สามารถกระทำได้ภายใต้กฎหมาย ภายในของไทย ก็จะไม่ใช้หนังสือสัญญาที่ต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามหนังสือสัญญา และไม่เข้า ลักษณะหนังสือสัญญาประเภทอื่นตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ กรณีจึงไม่ต้องขอความเห็นชอบ ของรัฐสภา แต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทยตามมาตรา ๔ (๗) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ กระทรวงแรงงาน จึงต้องเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการดำเนินการต่อไป

๖.๒.๒ โดยที่การให้สัตยาบันอนุสัญญาฯ ประเทศไทยต้องรับผิดชอบการจัดการ ที่เหมาะสมในการปฏิบัติตามแนวทางต่าง ๆ ที่กำหนด รวมถึงการจัดหาเงินทุนเพื่อการฝึกอบรมที่จำเป็นของผู้มี ส่วนร่วมด้วย ซึ่งอาจเข้าข่ายการดำเนินกิจกรรมที่ก่อให้เกิดภาระต้องงบประมาณหรือภาระทางการคลังในอนาคต กระทรวงแรงงานในฐานะที่เป็นหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบการดำเนินการจึงต้องจัดทำแผนบริหารจัดการกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการ ประมาณการรายจ่าย แหล่งเงินที่ใช้ตลอดระยะเวลาดำเนินการ และประโยชน์ที่จะได้รับ เสนอคณะรัฐมนตรีพร้อมกับการเสนอเรื่องดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงิน การคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

ทั้งนี้ กระทรวงแรงงานขอยืนยันว่า สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญาฯ ได้ ภายใต้กฎหมายภายในของไทย โดยไม่ต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามอนุสัญญาฯ

๗. ข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

๗.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๗๘

๗.๒ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘

มาตรา ๔ (๗)

๘. ข้อเสนอของหน่วยงานของรัฐ/คณะกรรมการเจ้าของเรื่อง

กระทรวงแรงงานขอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ดังนี้

๘.๑ ให้ความเห็นชอบการให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๔๔ ว่าด้วยการปรึกษาหารือไตรภาคี (มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ) ค.ศ. ๑๙๗๖

๘.๒ มอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการจัดทำสัตยาบันสารเพื่อการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๔๔ ว่าด้วยการปรึกษาหารือไตรภาคี (มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ) ค.ศ. ๑๙๗๖

๘.๓ มอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานดำเนินการมอบสัตยาบันสารให้กับผู้อำนวยการใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ในฐานะผู้เก็บรักษอนุสัญญา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาส่งเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิพัฒน์ รัชกิจประการ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

สำนักงานปลัดกระทรวง

สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๒๓๒ ๑๒๔๓

โทรสาร ๐ ๒๒๔๗ ๕๘๔๙

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ilosectionmol@gmail.com